

Ewald Frank, Krefeld, 31. 1. 2015, Krefeld

„A po tom známe, že sme z pravdy a upokojíme pred ním svoje srdcia, že keď nás obviňuje naše srdce, že Bôh je väčší, ako je naše srdce, a vie všetko. Milovaní, keď nás neobviňuje naše srdce, máme smelú dôveru k Bohu a všetko, čokoľvek prosíme, berieme od Neho, lebo zachováваме Jeho prikázania a činíme to, čo je ľúbe pred Ním. A toto je to jeho prikázanie: aby sme verili menu Jeho Syna, Ježiša Krista, a milovali jedni druhých tak, ako nám dal prikázanie. A ten, kto zachováva Jeho prikázania, zostáva v Ňom a On tiež v ňom. A po tomto známe, že zostáva v nás – z Ducha, ktorého nám dal.“ (1. Jána 3:19–24)

Či nie je nádherný?! Či nie je nádherný?!

Videli a počuli sme Ho, keď nám zjavoval Svoje Slovo.

Či nie je nádherný?! Či nie je nádherný?!

Áno, On je nádherný! Áno, On je nádherný!

Pretože On bol a pretože On je, a pretože bude navždy.

Áno, On je nádherný! Áno, On je nádherný!

Či nie je nádherný?! Či nie je nádherný?!

Dobrá rada, silný Boh, Knieža pokoja, Boží Syn.

Či nie je nádherný?! Či nie je nádherný?!

To nielen spievame, tomu z celého srdca veríme. Jeho meno je: „*Predivný, Radca, Silný Bôh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.*“ (Izaiáš 9:6)

Najprv narýchlo pozdravy...

Je jednoducho pramocné, že sme v Pánu so všetkými spojení a vieme, že Boh skutočne necháva zaznievať poslednú zvesť a všetci, ktorí sú z Boha, počúvajú a dávajú pozor na to, čo nám chce Pán povedať.

Prosím, nesmejte sa teraz, ale máme tu mimoriadnu otázku, ktorá na tomto mieste ešte doteraz nebola položená, ale má nás jednoducho rozveseliť:

„Smú sa bratia a sestry pri pozdravení zdraviť bozkom a to s odvolaním sa na 2. Korinťanom 13?“

Vyjadríme sa k tomu len stručne, bratia a sestry, a aj v tejto veci musíme jednoducho povedať, aké dôležité je nečítať len jeden verš, ale aj verš, ktorý stojí predtým, a verš, ktorý stojí potom. Potom viac nebude žiadna otázka. Prečítajme oboje od verša 11:

„Ostatne, **bratia**, radujte sa, majte sa dobre, zdokonaľujte sa, potešujte sa, na jedno a na to isté myslite, majte pokoj! A Bôh lásky a pokoja bude s vami.“ **Je to adresované bratom!** „Pozdravujte sa navzájom svätým bozkom. Pozdravujú vás všetci svätí. Milosť Pána Ježiša Krista a láska Božia a účasť Svätého Ducha nech je so všetkými vami!“

Skutočne vidíme, aké dôležité je nečítať len jeden verš, ale aj to, čo stojí napísané predtým a potom.

Bratia a sestry, všetci sme si všimli, že sme dorazili do úplne mimoriadneho času. Je to skutočne vo všetkých oblastiach a na všetkých úrovniach konečný čas. Napríklad, ak vezmeme to, čo je určené pre nás, že evanjelium o Božom kráľovstve bude kázané všetkým národom a jazykom, tak to platí tým, ktorí sú určení k tomu Slovo počuť, veriť, prijať poslednú Božiu zvesť a byť privedení späť ku počiatku.

Presne tak vidíme, ako prebiehajú aj všetky ostatné veci – zdá sa, akoby Boží poriadok pre manželstvo viac neplatil – všetko je skutočne mimo koľají a nevieme, kam to povedie, ale jedno vieme: Skončí to tam, kde končí široká cesta všetkých, ktorí Slovo nepočúvali a nenechali sa uchopiť Božou milosťou. Nemôžeme to zmeniť.

Dotýka sa ma, čo sme všetci medzinárodne zaregistrovali 27. januára – čo sa stalo v Osvienčime so 6 miliónmi Židov. Hovorím to preto, že to bola skutočne otázka, ktorá horela v mojom srdci, pretože som vedel už na začiatku 50. rokov, keď bolo známe, čo sa skutočne stalo a čo stojí v 1. Mojžišovej 12:3: „A požehnám tých, ktorí ňa žehnajú, a tých, ktorí ti zlorečia, preklajem...“

Ak potom myslíme na to – povedzme to otvorene – aké boli v mene Nemecka vykonané zločiny, tak si viete predstaviť, že ak má niekto nemecký pas a potom mu raz v Austrálii a potom na Novom Zélande po zhromaždení jeden brat povie: „Počúvaj, ty si ten prvý Nmec, ktorého vôbec môžem prijať a akceptovať.“ Skráťme to – veľmi sa ma dotýkalo, ako všetci veriaci po 2. svetovej vojne, úplne jedno v akej cirkvi alebo slobodnom zbore – jednoducho naplánovali modlitebné hodiny, pretože sme všetci mali dojem, že na našej krajine leží kliatba z dôvodu toho, čo sa dialo so Židmi.

Potom prišiel ten deň – 2. 12. 1962, keď brat Branham skutočne z jasného neba povedal: „Brat Frank, nerob si starosti, na Nemecku neleží žiadne zlorečenie, Boh povolá k zodpovednosti len tých, ktorí to konali.“ Nedokážete si vôbec predstaviť, čo sa v takom okamihu vo mne dialo. Ak učiníme len krátky pohľad do dejín, tak musíme

povedať: Od vzniku Rímskej ríše... my všetci vieme, že existovala Babylonská, Perzská a Grécka ríša a potom prišla Rímska ríša. Všetci vieme, čo sa stalo v roku 63 pred Kristom, čo sa stalo v roku 31 pred Kristom, aké územia boli začlenené do Rímskej ríše... Nepatrí to k zvestovaniu, ale zmienim už len tento jeden bod: Od okamihu, keď bolo vynájdené učenie trojjedinosti, tak bolo po prvýkrát v mene trojjedinosti izraelskému národu zlorečené. V roku 321 po Kristu bola židom zakázaná sobota a vnútená nedeľa. Zo synagóg učinili chlievy pre prasce.

Čo všetko sa izraelskému národu v celom tomto čase dialo, je nepochopiteľné. V siedmich krížových výpravách od roku 1095 do roku 1292 boli zavraždené milióny len preto, že boli židia. A korunovácia toho všetkého prebehla v našom čase. Vďaka Bohu Pánu, že my nemáme žiadnej viny a že Boh Pán zavolá k zodpovednosti len tých, ktorí to konali.

A potom vidíme brata Branhama pri otvorení siedmich pečatí a v 5. pečati vyložil, že všetci židia, ktorí boli vraždení aj počas Tretej ríše, volali po pomste a že im bolo dané biele rúcho a bolo im povedané: „...*aby odpočívali ešte krátky čas, až sa doplní počet aj ich spoluslužobníkov a ich bratov, ktorí majú tiež byť zabití ako aj oni.*“ [Zjavenie 5:11]

Bratia a sestry, tu máme také napomenutie, ktoré nás musí uchopiť v najhlbšom vnútri. Čo povedal náš Pán vtedy, keď plakal nad Jeruzalemom? Lukáš 21 – to je tá časť, v ktorej je ešte raz osvetlený konečný čas, ale v ev. Lukáša 19:42 povedal, keď zaplakal nad Jeruzalemom:

„*Ó, keby si aj ty bolo poznalo, a to aspoň v tento tvoj deň, čo je k tvojmu pokoji!*“

Čítal som si to v ev. Lukáša 11, kde máme vo verši 52 napomenutie, ktoré Pán vtedy vyslovil:

„*Beda vám, zákonníkom, že ste vzali kľúč známosti; sami ste nevošli a vchádzajúcim ste bránili.*“

Potom, ak otvoríme slovo z ev. Lukáša 7, kde by sme mohli čítať od verša 27, kde náš Pán jednoducho biblicky zaradil službu Jána Krstiteľa a potom vo verši 30 povedal:

„*Ale farizeovia a zákonníci pohrdli radou Božou sami proti sebe nie súc pokrstení od neho.*“

Tu máme skutočne napomenutie, ktoré nám musí prejsť k špiku kostí. Ján Krstiteľ – zasľúbený prorok, o ktorom Pán povedal:

„Hľa, Ja posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví Tvoju cestu pred Tebou.“ (Lukáš 7:27)

Učení Písma mali svoje výklady. Slávili slávnosti, ale deň svojho milostivého navštívenia nepoznali, a potom musel Pán vysloviť rozsudok a v ev. Lukáša 21 povedať, čo sa stane:

Lukáš 21:24: *„...a budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.“*

Bratia a sestry, čo sa stane so všetkými, ktorí zvestovateľa, ktorého Boh pre náš čas zasľúbil a zvesť, ktorú nám daroval... čo sa stane so všetkými tými, ktorí sa tomu rúhajú? Čo bude s nimi? **Bratia a sestry, Boh nám daroval milosť poznať, prijať, veriť a dostať zjavené, že Pán dal zasľúbenie, ktoré sa v tomto čase naplnilo. A preto sme vyvolený ľud, sväté kňazstvo, Bohu posvätený zástup prvotiny, ktorých On vykúpil skrze Svoju krv.** A aj to bolo v piesňach zdôraznené – skrze krv Baránka. Ak neveriaci počuje o „obmytí v krvi“, nuž, tak premýšľa: „Ako sa to má stať?“, „Čo to vlastne znamená?“ Potom sa skutočne musíme vrátiť na začiatok a vedieť, že život je v krvi. Pán hovoril a človek sa stal živou dušou a potom jednoducho musíme vedieť, že v záhrade Eden boli zabití prví dvaja baránkovia, aby Adam a Eva mohli byť oblečení. Potom musíme vedieť, kto obetoval baránka – napríklad Ábel. Potom musíme jednoducho vedieť, že v 2. Mojžišovej 12:13 je napísané: *„...keď uvidím krv, preskočím vás...“* [podľa nem. prekladu: *„prejdem popri vás šetrne“*]

Bratia a sestry, my nezvestujeme len zvesť konečného času. **Zvestujeme plnú spásu, ktorú nám Boh z milosti daroval v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi** a že On ako Baránok Boží preliat Svoju krv, aby sme my boli obmytí a belší ako sneh.

Brat Branham v kázaní „Poznajte deň a jeho zvesť“ na strane 25 [CZ – str. 21] povedal: **„Môžete pochopiť, kde sa nachádzame? Zvesť vám z Písma oznamuje, v akej hodine žijeme. A potom Ježiš izraelitským hovoril: 'Ó, keby si aj ty bolo poznalo, a to aspoň v tento tvoj deň, čo je k tvojmu pokoju!' [Lukáš 19:42] Jedného dňa pozrel na Jeruzalem a povedal: 'Jeruzalem, Jeruzalem...' a plakal.“**

Predtým nám adresoval brat Branham na strane 22 [CZ – str. 18]: **„Čo má byť znovunavrátene v týchto posledných dňoch? Počujte, vy bratia z kresťanských cirkví! Prapôvodná slávnosť letníc, tak, ako bola na počiatku, musí byť opäť navrátená. Tak to bude navrátené predtým, ako zaznie slávnosť trúb pre Izrael. Musí to byť znovu navrátené a musí to byť niečo, skrze čo sa to stane.“** A potom prichádzajú posledné verše Malachiáša, že srdce detí bude znova naklonené späť k otcom.

Je jednoducho pramocné vedieť, že Boh má spásny plán a my môžeme skutočne zo srdca veriť. Nenasledovali sme vtipne zloženým bájkam, nasledovali sme zjavenému Božiemu Slovu a z celého srdca veríme tak, ako Písmo hovorilo a čo ešte dnes hovorí.

Je skutočne zaujímavé čítať, ako často stojí v Novom zákone formulácia: *„Tak ako hovorí Písmo“* alebo *„Ako je napísané“*. Čítajte to raz – je to takmer 150-krát. V Novom zákone bolo dokázané, že všetko, čo bolo v Starom zákone oznámené ako proroctvo, sa skutočne stalo a ešte teraz sa deje. Náš Pán vtedy mohol čítať a povedať: *„Dnes sa naplnilo toto Písmo vo vašich ušiach.“* (Lukáš 4:21)

Že nám Boh daroval milosť Slovo hodiny skutočne počuť, veriť a dostať zjavené – to je veľký dar, ktorý nám Boh z milosti mohol dať.

Prichádzame aj k tomu, že **my, ako tí, ktorí uverili, musíme urobiť ten správny začiatok – všetci** musia vkročiť na úzku cestu, musia vojsť skrze tesnú bránu a musia opustiť širokú cestu, ktorá vedie do zahynutia.

V ev. Matúša 11:28, na tomto známom mieste, náš Pán volá: *„Poďte ku mne všetci...“*

Cesta je jednoducho pripravená a my smieme prísť k nášmu Pánovi – obzvlášť pre všetkých, ktorí k tomu nanovo prichádzajú, všetkých mladistvých, všetkých, ktorí ešte Pána neprežili. Tu to predsa máme napísané – Matúš 11:28:

„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní, a Ja vám dám odpočinutie.“

Odpočinutie v Bohu, pokoj s Bohom, skrze vieru v dokonalé spasenie na kríži Golgoty. Všetkým, ktorí k Pánovi prichádzajú, hovorí vo verši 29:

„Vezmite Moje jarmo na seba a učte sa odo Mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie svojim dušiam; lebo moje jarmo je užitočné a moje bremeno ľahké.“

Vezmite moje jarmo na seba! Pred nejakým časom som to tu povedal – vy viete, čo je jarmo. Jarmo je určené na to, aby mohli ísť dvaja rovnakým krokom, napríklad jarmo pre voly – ony skutočne museli ísť rovnakým krokom, aby to všetko správne fungovalo. Musíme byť privedení do rovnakého kroku s naším Pánom! Musíme byť zavedení do súladu s každým Božím Slovom! *„Vezmite Moje jarmo na seba...“* Nechoďte sólo, nie každý sám pre seba, ale so Mnou! Enoch chodil s Bohom a my musíme a smieme chodiť s Bohom – v súlade s Jeho drahým a svätým Slovom.

Takže: *„Poďte ku Mne...“* Nie k nejakému kazateľovi! Ku Pánovi! Ku Pánovi! On volá! Kazateľ len podáva toto volanie ďalej! Je to Pán, ktorý volá: *„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažení, a Ja vám dám odpočinutie.“*

V ev. Matúša 10 máme od verša 36 opis toho, čo sa nám môže stať, ak sme sa stali skutočne veriacimi. Kto skutočne uveril, nemôže pristúpiť na žiadne kompromisy. My sme sa rozhodli pre Pána, tak ako sa On rozhodol pre nás. Tu stojí napísané:

„...nepriateľmi človeka budú jeho domáci. Ten, kto má radšej otca alebo mater ako Mňa, nie je ma hodný; a kto má radšej syna alebo dcéru ako Mňa, nie je ma hodný; a kto neberie svojho kríža a nejde za Mnou, nie je ma hodný.“

A potom vo verši 39 to prichádza: *„Kto nájde svoju dušu, stratí ju, a kto pre mňa stratí svoju dušu, nájde ju.“*

Takže je to jednoducho rozhodnutie, ktoré sme učinili, a pri tom to ostáva. A všetci ostatní, ktorí učinia to isté rozhodnutie, pôjdu s nami. Tí, ktorí toto rozhodnutie pre Pána neučinia, budú proti nám, to nemôžeme zmeniť.

V ev. Matúša 10 od verša 36 stojí napísané, čo by sme ešte mali činiť, totiž... čítajme od verša 38: *„...a kto neberie svojho kríža a nejde za Mnou, nie je ma hodný.“*

Takže jarmo, potom vziať na seba kríž a Pána nasledovať. Cesty veriacich nie sú ustlané na ružiach, ale často na trňoch, ale Boh nám skutočne daroval milosť milovať všetkých, aj keď sme nenávidení.

V Starom a Novom zákone máme potom zaslúbenie, že Pán skutočne bude s nami a všetko, čo činí nepriateľ, nič vykoná.

V Izaiášovi 66:2 máme zaslúbenie: „*Veď to všetko učinila Moja ruka, a tak sa to všetko stalo, hovorí Pán. Ale na tohoto hľadím: na utrúpeného a na toho, kto je zdrteného ducha a trasie sa nad Mojím Slovom.*“

Je to jednoducho tak, že nám Pán z milosti musí darovať také srdce, ktoré nie je zatvrdené, ale vo viere môže prijímať a uchopiť.

V Izaiášovi 54 nám dal Pán zaslúbenie, že žiadna zbraň, ktorá bude proti nám kovaná, nebude mať úspech. Boh je s nami, až kým neprejdeme od viery k realite.

V Izaiášovi 54:17 čítame: „*Niktorý nástroj, utvorený proti tebe, sa nepodarí, a každý jazyk, ktorý by povstal proti tebe na súde, odsúdiš. To je dedičstvo služobníkov Pánových a ich spravodlivosť odo mňa, hovorí Pán.*“

Jednoducho tak, ako náš Pán zaslúbil: „*A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.*“ (Matúš 28:20)

Zhrňme stručne, za čo sme dnes vďační. Prečo sa vôbec schádzame od východu a západu, juhu a severu. V ev. Matúša existuje Slovo, že prídu od východu a západu, aby počuli Slová Pána. Boh sa skutočne o všetko postaral. Povedzme aj to ešte raz: Je to milosť, že smieme prichádzať z východu, západu, juhu a severu, je to milosť, že celý svet môže počuť a prežívať – od východu slnka až po jeho západ sa celý svet dozvedá, čo Boh práve teraz koná.

Na začiatku som nehovoril o tom, čo Boh učinil na poslednej misijnej ceste, ale je skutočne pramocné prežívať, ako sa Boh vo všetkých národoch a jazykoch postaral, aby sa Jeho ľud zhromaždil, aby boli kázania zaznamenané a zverejnené vo všetkých iných jazykoch.

Dnes mi brat Hermann Henrich ukázal jedno kázanie, ktoré som kázal v roku 1971 v Rumunsku, ktoré bolo zaznamenané a ručne prepísané, a povedal mi: „*To kázanie je, ako by si ho kázal včera.*“ Počas všetkých tých rokov sme zvestovali Slovo a vydávali svedectvo o tom, čo nám Pán zaslúbil a čo práve teraz koná.

Vráťme sa k tomu, čo sa stalo na poslednej misijnej ceste – prišli dokonca bratia z Nepálu, Vietnamu, Kambodže... Odvšadiaľ prišli bratia, aby počuli Slovo Pánovo. A môžem skutočne povedať, že všetko prebehlo podľa plánu, či už lety alebo zhromaždenia. A potom musíme

pri každej príležitosti povedať: „Mohlo by to byť poslednýkrát“, a že nikto nepotrebuje čas na premyslenie, ale „*Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezaturdzujte svojich srdc!*“ [Židom 4:7]

Nie, sme Bohu zo srdca vďační. Teraz dokonca prišlo pozvanie do Dubaja, do Abú Dabí, kde sme ešte neboli, aby sme prišli a zvestovali Pánovo Slovo. Hlad je tu, pozvania sú tu, o všetko je postarané. Skutočne máme poslednú Božiu zvesť a aj keď všetci učení Písma prechádzajú pomimo toho, aj keď krst na meno Pána Ježiša Krista zavrhujú a hovoria, že sme bludári – nie! Biblia hovorí: „*Jeden Pán, jedna viera, jeden krst.*“ [Efežanom 4:5] A Biblia nehovorí len to, čo stojí v ev. Matúša 28, ale aj to, čo je napísané v ev. Marka 16, a to, čo je napísané v ev. Lukáša 24, a to, čo stojí napísané v ev. Jána 20 v súvislosti s posledným poverením, ktoré má byť vykonávané v celom svete a ešte dnes je vykonávané.

Ako sme predtým čítali v Slove v 2. Korinťanom 13 – po čítaní Matúša 28 musíme prejsť k Skutkom apoštolským, k letničnému dňu, ku dňu založenia novozákonnej Cirkvi, aby sme vedeli, ako bolo Božie poverenie vykonávané, a potom musíme ísť ďalej ku kapitole 2, ku kapitole 8 a 10, až do kapitoly 19, aby sme vedeli, či to bolo v Jeruzaleme, Samárii alebo v Efeze – všetci praví veriaci boli pokrstení v mene Pána Ježiša Krista. Boh nám jednoducho daroval milosť rešpektovať biblický vzor, vrátiť sa späť a vedieť, že to, čo Boh na počiatku činil a prikázal a čo sa dialo na počiatku, platí, až kým sa náš Pán nevráti, aby nás vzal domov. Ale s kým môžeme o tom hovoriť? Boh musí s ľuďmi hovoriť!

Musíme dávať pozor, aj keď vydávame svedectvo – musíme dbať o to, či ľudia počúvajú a či skutočne chápu, že nehovoríme my, ale že je to Pán, ktorý s nami hovorí skrze Svoje Slovo.

Stále znova sa dostávame k jednému bodu – k povereniu, ktoré dal Boh Pán bratovi Branhamovi – že bude poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista. Boh viedol moje, tvoje a naše cesty tak, že sme sa o tom dozvedeli, že sme boli oslovení, že sme tomu uverili a prijali to – všetko len milosť. Skutočne môžeme Bohu len zo srdca ďakovať, že nad všetkým bdie a privádza k naplneniu.

Takže, späť na počiatok, späť k učeniu apoštolov, tak ako to bolo na počiatku a tak to ostane až do konca.

Pán dokoná Svoj spásny plán s Cirkvou z národov a potom sa prikloní k Izraelu a dokoná Svoj spásny plán s Izraelom.

V Zjavení 7 čítame 2 veci – najprv o 144 000, ktorí budú zapečatení, a potom dokonca o zástupe, ktorý musí prejsť cez súženie, a napriek tomu stojí napísané, že obmyli svoje šatstvo v krvi Baránka [Zjavenie 7:14]. Ako potom môžu existovať ľudia, ktorí tvrdia, že krv viac nie je na tróne milosti...?! Krv ostáva na tróne milosti, až kým ten posledný nie je očistený. Sme jednoducho vďační. Nemôžem zachádzať do všetkého.

Bratia a sestry, ak je v nejakom e-maile napísané, že brat Branham ako prorok vysvätil do služby toho a toho brata a tento brat, ktorého brat Branham vysvätil, má zjavenie siedmich hromov, tak to vraj predsa musíme veriť a prijať to. Naozaj?!

My chceme ľudí, na ktorých Pán položil ruky! Nielen že by niekde prišlo 12 bratov, aby sa brat Branham za nich modlil.

Hovorím to len preto, že si musíme zachovať rešpekt pred Bohom a Božím Slovom, a keď hlas z neba povedal: „*Zapečat to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!*“ [Zjavenie 10:4], tak mi to stačí raz a navždy! To prenechávame Bohu. Našou úlohou je skutočne veriť tomu, čo a ako hovorí Písmo, z milosti skutočne prežívať svoju prípravu, aby boli od nás skutočne odňaté všetky odsúdenia a zlorečenia a boli sme skutočne vo veľkom očakávaní toho, čo Boh bude na záver v Cirkvi-Neveste konať.

Nášmu Bohu buď skutočne prinesená česť.

Čo sa týka tretej ríše a prenasledovania Židov, som preto veľmi zarmútený, ale Boh sa o to postaral, dal odpoveď a my môžeme všetko prenechať Pánu a s nami všetkými bude všetko dobré.

„*A Duch a nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď!*“ [Zjavenie 22:17]

A všetci, ktorí to skutočne prijali a uchopili, sú vo svojich srdciach vďační a radi, že sme počuli poslednú zvesť a môžeme veriť tak, ako hovorí Písmo.

Zhrňme to: Pán vtedy plakal nad Jeruzalemom a vyčítal učeným Písma, že vzali kľúč poznania spásy, že zavrhli spásnu Božiu radu a nenechali sa Jánom pokrstiť.

Čo bude musieť Pán povedať učeným Písma v našom čase? Oni vzali kľúč. Prečo Pán potom, čo Petrovi daroval zjavenie, povedal: „...*dám ti kľúče nebeského kráľovstva...*“ (Matúš 16:19) – jednoducho prístup, zjavenie – zjavenie Ježiša Krista nám do rúk kladie kľúč

viery a vstupujeme na pôdu zjavenia. Nie je to len rozhovor alebo niečo, čo Pán povedal – je to spojené so zjavením!

„...dám ti kľúče nebeského kráľovstva, a čokoľvek by si zviazal na zemi, bude zviazané aj na nebi; a čokoľvek by si rozviazal na zemi, bude rozviazané aj na nebi.“

Hovorím to dnes kvôli tým, ktorí sú ešte poviazaní, ktorí sami sebe nedokážu pomôcť, sú zarmútení, zápasia a prosia, ale neprichádzajú sami so sebou k právu a nevedia, ako to má ísť ďalej.

Dnes máme v našom strede mladých ľudí, máme v našom strede ľudí, ktorí skutočne potrebujú Božiu milosť, vnútorné oslobodenie a rozviazanie, a toto môže byť ten deň. Veď sme to čítali: *„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie.“* [Matúš 11:28]

Len ak Boh v nás môže zjaviť plnú spásu, tak sa môžeme postaviť pod Jeho jarmo. Potom na seba môžeme vziať náš kríž a nasledovať Ho. Nie nejaký drevený kríž, ktorý by sme si zavesili vpredu alebo na chrbát, ale skutočne vziať na seba všetku potupu, skutočne všetko pre Pána, pretože tak iste, ako nesieme potupu, tak iste uvidíme slávu a potom zameníme kríž za korunu. Kto vytrvá až do konca, bude korunovaný.

Prosím, nech dnes všetci, ktorí sú v núdzi, všetci, ktorí potrebujú oslobodenie – dnes to prijmite! Leží mi to priamo na srdci, keď som čítal tento text, ktorý vyslovil sám Pán: *„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie.“* Dám vám Svoj pokoj.

Bratia a sestry, ja by som chcel a Boh by chcel, aby všetci, ktorí v tomto čase počujú Slovo, **osobne prežili Boha, osobne prežili milosť, osobne prežili Boha, skutočne osobne prežili plnú spásu a potom v nás zvesť nebude len podľa rozumu, ale budeme môcť Pána vo všetkom skutočne nasledovať skrze zjavenia Ducha.**

Nech má Boh Svoju cestu s nami všetkými. Veríme, čo hovorí Písmo, veríme, čo Boh zaslúbil, prijali sme to a uchopili a vieme, že Pán poslal Svojho služobníka a proroka a povedal mu: *„Tak ako bol poslaný Ján Krstiteľ pred prvým príchodom Krista, tak budeš poslaný ty so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“*

Boh sám bdel nad Svojím Slovom. Ako Ján Krstiteľ mohol povedať: „A ja som ho neznal, ale Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, Ten mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na Ňom, to je Ten, ktorý krstí Svätým Duchom.“ (Ján 1:33) Preto mohol povedať: „Ja vás krstím vodou na pokánie; ale ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden – ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...“ (Matúš 3:11)

To bola jednoducho istota, ktorú na počiatku vykonávania svojej služby dostal. „...ja som ho neznal, ale Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, Ten mi povedal...“

Každý Boží služobník dostáva priame poverenie a presne vie, čo má konať, a my sme jednoducho veľmi vďační, že nám Boh túto milosť daroval.

Ako sme čítali v kázaní brata Branhama, Boh zaslúbil, že všetko navráti, tak ako sa to stalo letničného dňa. Ako sa to stalo? Skrze vyliatie Svätého Ducha. Skrze vyliatie Svätého Ducha. A kedy nastalo vyliatie Svätého Ducha? Potom, čo Pán v ev. Lukáša 24 všetko, čo bolo napísané v prorokoch, Mojžišovi a Žalmoch zhrnul a Svojim učeníkom ukázal a povedal: „...že sa musí naplniť všetko, čo je napísané o Mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch.“ [Lukáš 24:44]

Bratia a sestry, či s nami Pán neučinil to isté? Či nás ako Svoj ľud nezhrmazdil zo všetkých národov? Či nám nezjavil všetko, čo stojí u Mojžiša, v Žalmoch a prorokoch? Či nás nezaviedol do súladu so Svojím Slovom a vôľou, aby na Cirkev mohlo prísť vyliatie Svätého Ducha – pozdný dážď? Na tých, ktorí viac nie sú učeními Písma ani farizejmi, ale Svätým Duchom vedení do každej pravdy. Tak ako to bolo na počiatku, tak je to teraz na konci a z milosti prežijeme, že všetci, ktorí sú teraz zavedení do prorockého poučenia, do celého Slova a do súladu s Bohom – Boh sa o to postaral – moc Svätého Ducha bude zjavená tak iste, ako nás Pán o všetkých veciach poučoval a otvoril naše porozumenie pre Písma, takže môžeme veriť tak, ako to Boh povedal vo Svojom Slove.

Ak hovoríme o milosti, tak vieme, čo hovoríme: „Zmilujem sa, nad kým sa zmilujem a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ [2. Mojžišova 33:19, Rimanom 9:15]

Boh nad Svojím Slovom bdel, zaviedol nás späť na počiatok, daroval z milosti poučenie a On dovedie Svoje dielo k záveru skrze mocnú silu Svätého Ducha a nikto z nás nepríde skrátka – všetci budú jasat'

a Boha chváliť a Jemu vzdávať česť. On bdie nad Svojím Slovom, On bdie nad Svojím ľudom a privedie všetko k dokonaniu.

Jemu, všemohúcemu Bohu buď vzdaná česť, sláva a klaňanie na všetky veky.

Povstaňme...

Zotrvajme v modlitbe a vo viere. Chcel by som sa už teraz spýtať: Kofkí z prítomných by chceli dnes svoj život skutočne posvätiť Pánovi? Ktorí skutočne poznávajú, že tento večer, tento deň je určený k tomu, aby nikto neodišiel taký, ako prišiel, ale všetci počuli volanie Pána, prijali pre seba ponuku milosti: „*Podťte ku Mne všetci...*“ **Nikoho z tých, ktorí k Nemu prišli, neposlal preč, všetkým pomohol, všetkým odpustil, všetkých omilostil a On je ten istý včera, dnes a naveky.**

Spoločne sa budeme modliť a všetko jednoducho odovzdáme Bohu. Spievajte v medzičase „Jemu len ver“.

Jemu len ver, Jemu len ver, všetky veci sú možné, Jemu len ver.

1. *Žiť ako Majster vždycky túžbu mám,
viac vlastniť ctností, ktoré vlastnil Pán,
vernosti viac i odvážnosti mať,
s pokorným srdcom vždy v službe zotrvať.*

*Ref: Srdce Ti dám, Ty nečistôt ho zbav,
vstúp Pane tam, chrám Ducha z neho sprav.
Ty svetla zdroj, v ňom zaujmi Svoj trón.
Tvoj navždy som, Ó drahý Pane môj.*

2. *Žiť ako Majster, za to prosím vždy,
Božiemu hlasu byť tak poslušný.
Mať Jeho zápal i stálosť jeho mať,
Svätého Ducha ku dielu obdržať.*
3. *Tak ako Majster, svätý život viesť,
viac Božej lásky v srdci bližným niesť.
Najkrajší poklad, čo môžem si tu priať,
vo všetkom všade sa Jemu podobať.*

Ďakujem, tak to je, tak to je.

Čo je napísané v prorokovi Izaiášovi? „*Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červec, dvakrát farbený, budú ako vlna.*“ Je to tak napísané priamo na začiatku knihy proroka Izaiáša v kapitole 1 od verša 18:

„Nože poďte a pravotoľme sa potom! hovorí Pán: Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červca, dvakrát farbený, budú ako vlna. Ak budete chcieť a budete poslúchať, budete ješť dobré veci zeme. Ak budete chcieť a budete poslúchať, budete ješť dobré veci zeme.“

Jednoducho chcieť a poslúchať. Spievajme ešte raz „Jemu len ver“ a všetci, ktorí by chceli prísť dopredu, prídte dopredu a potom sa budeme spoločne modliť.

*Jemu len ver, Jemu len ver, všetky veci sú možné, Jemu len ver.
Ježiš je tu, Ježiš je tu, všetky veci sú možné, pretože Ježiš je tu.*

Na to hovoríme z celého srdca Amen! On nás volal, prichádzame k Nemu, prijímame, čo nám daroval. Je to skutočne pre teba a pre mňa, stalo sa to pre nás všetkých. Nikto viac nemusí nič činiť, len vo viere prijímať a uchopiť, čo On učinil pre nás všetkých.

Vy milí, prijmite a uchopte dnes vo viere, že Pán dnes volá, že ste dnes tomu volaniu nasledovali, že je dnešok tým dňom, ktorý Pán učinil pre vás všetkých. Vy, ktorí ste prišli a ešte prídete – vy milí, je to skutočne tak, že Pán ešte dnes dáva milosť, odpustenie a plnú spásu. Môžete všetci skutočne zo srdca veriť? Zo srdca veriť? On niesol moju vinu, On vzal môj trest na Seba, skrze Jeho rany som spasený.

Ako náš Pán v ev. Matúša 26 povedal – že vyleje Svoju krv za mnohých na odpustenie hriechov – tak to On učinil.

A potom Pavol píše Efežanom 1: *„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv...“*

Prijmite to dnes jednoducho vo viere. Efežanom 1:7:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv...“

Povedzme to spoločne! *„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv...“*

A druhá časť: *„...odpustenie hriechov...“*

A posledná časť: *„...podľa bohatstva jeho milosti...“*

Nie budeme mať, ale máme. V Ňom máme spasenie. Prosím, obzvlášť všetci mladiství, prijmite a uchopte to vo viere pre vás. Toto je deň, ktorý Pán skutočne učinil pre vás.

Zaspievajme pred modlitbou chórus Toto je deň.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Buďme radostní a vďační, nechajme Slovo a Ducha vojsť dnu.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Milovaný Pane, veríme, že toto je deň, ktorý si učinil pre nás všetkých, že sme učinili rozhodnutie pre Teba, že ku Tebe prichádzame a hľadáme na Teba, na toho ukrižovaného, ktorý zvolal: „*Je dokonané!*“ [Ján 19:30] Ty si pre Cirkev Novej zmluvy preliat krv Novej zmluvy, Ty si odpustil všetku vinu a hriech a odčinil si škodu. Milovaný Pane, prosím Ťa za každého jednotlivca, za všetkých, ktorí prišli dopredu, za všetkých, kdekoľvek teraz sú, ktorí zo srdca veria. Daruj istotu viery, že si nás prijal a že sme Tvojím vlastníctvom pre čas i večnosť.

Milovaný Pane, zo srdca Ti ďakujem, že je to Božia realita – Ty sám si volal: „*Podťe ku Mne všetci...*“ a my všetci sme k Tebe prišli a zo srdca Ti ďakujeme, že si nás prijal. Tebe, tomu vernému Pánovi za to ďakujeme a prosíme Ťa: Požehnaj všetkých. Ďakujeme Ti ešte raz, že si tento deň určil a že prišiel. Ďakujeme Ti za všetkých, ktorí k Tebe prišli, ktorí odpustenie, milosť a spásu prijali a uchopili.

Chválené a velebené buď Tvoje nádherné a sväté meno Ježiš. Haleluja. A ešte raz Haleluja. Amen.

[modlitba brata Schmidta]

Teraz by som sa chcel ešte spýtať, ktorí z tých, čo sú tu, potrebujú uzdravenie. Sú tu takí. Skutočne stojí napísané: „...*v Jeho ranách sme uzdravení...*“ [Izaiáš 53:5]

Nestojí to napísané len v Starom zákone ako zaslúbenie – v Novom zákone stojí napísané, že sme uzdravení v Jeho ranách. Ako prvé k tomu prečítame z 1. listu Petra 2:24:

„...*ktorý sám vyniesol naše hriechy na Svojom tele na drevo...*“

Amen! Tvoje, moje, naše hriechy! Učinil to! Nie učiní! Učinil to! Je to dokonané! On sám na Svojom tele vzal naše hriechy na seba, pretože sme v našom tele zhrešili, vzal On všetky hriechy a vyniesol ich na drevo, „...*aby sme boli oslobodení od hriechu a žili spravodlivosťou, ktorého sinavicami ste uzdravení.*“ [podľa nem. prekladu]

Tu apoštol jednoducho píše: „...*ste uzdravení.*“ – a to tak dnes v mene Pánovom podávam ďalej – skrze Jeho rany ste vy všetci, ktorí dnes veríte, prijímate to a uchopíte: „*v Jeho ranách ste všetci uzdravení.*“ Povedzte to všetci! Amen!

Spása a uzdravenie nám boli Bohom darované v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

V poslednom verši je zdôraznené obrátenie: „*Lebo ste boli ako blúdiace ovce, ale teraz ste obrátení k pastierovi a biskupovi svojich duší.*“

Pravé obrátenie zahŕňa odpustenie, zahŕňa uzdravenie, zahŕňa všetko – my všetci sme blúdili, ale dnes sme to prijali a uchopili a vieme, že sme naše obrátenie z milosti prežili.

Ó, je to Ježiš, ó, je to Ježiš, Ó, je to Ježiš v duši mé. Pretože som sa dotkol lemu Jeho rúcha a Jeho krv ma obmyla do čista.

Milovaný Pane, v Tvojom poverení, v Tvojom mene smieme vysloviť: V Tebe máme spasenie skrze Tvoju krv, v Tebe máme uzdravenie, v Tebe máme oslobodenie, v Tebe máme večný život! Milovaný Pane, ďakujem Ti za tento deň, v ktorom si z milosti učinil veľké veci. Tebe jedinému za to vzdávame česť a posväcujeme Ti všetkých, ktorí Ti posvätili Svoje životy. Chcel by som ich všetkých vidieť u Teba v sláve. Veríme, že to z milosti dávaš. Chválené a velebené buď Tvoje nádherné meno Ježiš. Zaspievajme zo srdca „*Milujem Ježiša*“.

*Milujem Ježiša, On prv mňa miloval
a na kríži mi spasenie i život dal.*

A ešte raz v angličtine:

*I love Him, I love Him, because He first loved me
and purchased my Salvation on Calvary's tree.*

Milovaný Pane, požehnaj aj všetkých, ktorí sú pripojení cez internet, vo všetkých národoch a jazykoch po celej zemi. Ďakujeme Ti zo srdca aj za našich prekladateľov, ďakujeme Ti, že si umožnil, že Tvoje Slovo dosahuje končiny zeme. Buďte všetci na všetkých kontinentoch a vo všetkých jazykoch požehnaní požehnaním všemohúceho Boha v Ježišovom svätom mene. Halelujah. Amen.

*Chvála, česť a úcta buď navždy prinášaná
Tebe, Baránkovi, ktorý si nás spasil od hriechu!
Halelujah, budiž chválen. Halelujah. Amen.
Halelujah, budiž chválen. Pane, požehnaj nás.*

A všetok ľud povedz amen. Podajte si navzájom ruky.